

— Zouden wij niet liever...

— Zijt ge bang?

— Bang? ja... neen... ik weet niet...

— Vriend, Dokus, ik laat u kiezen: ge gaat mede of ge blijft hier en we zeggen elkander voor altijd vaarwel! Beslis!

Dokus stond een oogenblik besluiteloos. Zijn makker zag klaar wat er in het hart van den armen jongen omging en besloot hem een redplank toe te steken.

— Welnu, kameraad, sprak hij, zoudt gij nu minder moed hebben dan toen wij met dien vreeselijken Kludde gingen kennis maken? Heeft de bewering van dien dommen hoeveknecht meer waarde in uw oogen dan de mijne? Hebt ge geen betrouwen meer in Jan zonder Vrees?

Die woorden hadden het gewenschte uitwerksel. Dokus richtte het hoofd op, maakte een zwaaiende beweging met de armen, als

wilde hij alzoo de nare gedachten, die hem bevangen hadden, van zich verwijderen, en sloeg daarna zijn hand in die van zijn vriend.

— Jan, riep hij, ik blijf bij u, waar gij ook gaat, wat gij ook onderneemt! En al trokt gij tegen den duivel op, geen voetbreed wijk ik van uw zijde!

— Bravo, Dokus, bravo! Daarvoor moet ik u omhelzen!

En Jan sloot ontroerd zijn makker in de armen. Schol, die aandachtig had toegekeken, liet een zacht geblaf hoo-

Jan sloot ontroerd zijn makker in de armen.

JAN ZONDER VREES

door C. DE KINDER

uitgave van L. OPDEBEEK Antwerpen

De Wonderlijke lotgevallen

VAN

JAN ZONDER VREES

EEN XVe EEUWSCHE VERTELLING

PENTEEKENINGEN VAN EMIEL WALRAVENS